

Sygn. akt I ACz 2236/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Jan Kremer

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2013 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. J.

przeciwko Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu Gdańsk-Południe w Gdańsku, Sądowi Rejonowemu Gdańsk – Północ w Gdańsku, Sądowi Rejonowemu w Sopocie, Sądowi Rejonowemu w Wejherowie Sądowemu Rejonowemu w Gdyni, Sądowi Rejonowemu w Słupsku, Sądowi Dyscyplinarnemu w Gdańsku, Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie, Sądowi Apelacyjnemu w Białymstoku, Sądowi Apelacyjnemu w Szczecinie, Sądowi Apelacyjnemu w Katowicach, Sądowi Apelacyjnemu w Krakowie, Sądowi Apelacyjnemu w Gdańsku, Sądowi Okręgowemu w Nowym Sączu, Sądowi Okręgowemu w Krakowie, Sądowi Okręgowemu w Bydgoszczy, Sądowi Okręgowemu w Szczecinie, Sądowi Okręgowemu w Częstochowie, Sądowi Okręgowemu w Tarnowie, Sądowi Okręgowemu w Elblągu, Sądowi Rejonowemu w Toruniu, Sądowi Rejonowemu dla Warszawy – Śródmieście w Warszawie, Sądowi Okręgowemu w Gdańsku, Sądowi Okręgowemu w Warszawie

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w Tarnowie z dnia 16 września 2013 roku, sygn. akt I C 299/13

postanawia:

- 1. odrzucić zażalenie powoda, w zakresie w jakim dotyczy rozstrzygnięcia w przedmiocie oddalenia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych;**
- 2. oddalić zażalenie w pozostałym zakresie.**

Sygn. akt I ACz 2236/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 16 września 2013 r. Sąd Okręgowy w Tarnowie zwolnił powoda J. J. od kosztów sądowych (punkt 1) oraz oddalił jego wniosek o ustanowienie adwokata z urzędu (punkt 2).

W motywach rozstrzygnięcia odnoszącego się do odmowy przyznania powodowi pełnomocnika z urzędu Sąd Okręgowy wskazał, że zgodnie z art. 117 § 5 k.p.c. sąd jest obowiązany uwzględnić wniosek o ustanowienie dla strony pełnomocnika z urzędu jeżeli jego udział w sprawie uzna za potrzebny. Zdaniem Sądu Okręgowego w rozpoznawanej sprawie potrzeba taka nie zachodzi, gdyż powód, pomimo przebywania w warunkach izolacji, prawidłowo formułuje żądanie pozwu, składa wnioski dowodowe, przytacza okoliczności faktyczne z których wywodzi swoje roszczenie a nawet podaje podstawę prawną roszczenia. Postępowanie dowodowe może obejmować dowody z dokumentów,

opinii lekarskiej i przesłuchania powoda w drodze odezwy. W tej sytuacji fakt izolacji powoda nie uniemożliwia mu samodzielnego występowania w procesie.

Powyższe postanowienie powód zaskarżył zażaleniem w zakresie oddalenia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu, wnosząc o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez uwzględnienie wniosku w całości. Za arbitralne uznał powód stanowisko Sądu I instancji, wedle którego niniejsza sprawa nie charakteryzuje się zawilnością. Zaznaczył również, że pozwany posiada wiedzę prawniczą, co narusza równowagę sił między stronami.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

W zakresie, w jakim zażalenie skierowane zostało przeciwko rozstrzygnięciu w przedmiocie oddalenia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych, zażalenie podlega odrzuceniu jako skierowane przeciwko orzeczeniu nieistniejącemu.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w pkt 1 sentencji na podstawie art. 373 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

W pozostałym zakresie zażalenie podlega oddaleniu jako bezzasadne.

Strona może domagać się ustanowienia adwokata lub radcy prawnego. (art. 117 § 1 k.p.c.). Sąd uwzględni wniosek osoby zwolnionej od kosztów sądowych o przyznanie dla niej pomocy prawnej z urzędu, jeżeli udział pełnomocnika w osobie adwokata lub radcy prawnego w sprawie uzna za potrzebny (art. 117 § 5 k.p.c.).

Udział pełnomocnika z urzędu w osobie adwokata lub racy prawnego w sprawie Sąd może uznać za potrzebny, gdy strona wnosząca o jego ustanowienie wykazuje nieporadność, ma trudności z samodzielnym podejmowaniem czynności procesowych albo gdy sprawa jest skomplikowana pod względem faktycznym lub prawnym. (por. Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 23 września 1964 r., sygn. akt II PZ 46/64, postanowieniu z dnia 14 stycznia 2002 r., sygn. akt PZ 99/01 i w wyroku z dnia 19 lutego 2010 r. sygn. akt IV CSK 318/09).

W okolicznościach rozpoznawanej sprawy należy uznać, że przyznanie powodowi profesjonalnego pełnomocnika z urzędu w celu niesienia pomocy prawnej w zainicjowanej pozewem sprawie nie jest potrzebne. Powód w sposób jasny formułuje swoje żądania i zrozumiale je uzasadnia. Pomimo osadzenia w areszcie śledczym powód nie ma trudności z samodzielnym podejmowaniem czynności procesowych o czym świadczy złożony pozew, prawidłowo złożone oświadczenie o stanie rodzinnym majątku dochodach i źródłach utrzymania. Omawiana sprawa nie należy również do skomplikowanych pod względem faktycznym i prawnym. Z uzasadnienia twierdzeń pozwu wynika, iż sprawa dotyczy jednostek organizacyjnych strony pozwanej i ich działalności, która doprowadziła do znacznego pogorszenia się stanu zdrowia fizycznego i psychicznego powoda. W związku z tym powód dochodzi kwoty 80.000 zł tytułem zadośćuczynienia. Na podkreślenie zasługuje fakt, iż powód już w pozwie zawarł wnioski dowodowe, w szczególności dowód z własnych zeznań, wnosząc o jego przeprowadzenie w drodze pomocy prawnej, z opinii biegłych lekarzy internisty, psychiatry, neurologa, zeznań powoda, dokumentacji medycznej powoda, akt konkretnych spraw sądowych), które będą przedmiotem rozpoznania w postępowaniu.

Trafna jest również ocena Sądu I instancji, że powód nie jest osobą nieporadną, która wymaga pomocy w prowadzeniu spraw sądowych. Sądowi Apelacyjnemu z urzędu wiadomym jest, że powód jest inicjatorem szeregu spraw, zarówno w okręgu Sądu Okręgowego w Tarnowie, jak i innych okręgach sądowych, w których swe roszczenia kieruje przeciwko Skarbowi Państwa – reprezentowanemu przez jednostki organizacyjne wymiaru sprawiedliwości. Skarżący zatem orientuje się w materii prawnej, związanej z dochodzeniem roszczeń o tym charakterze. W pozwie powód przytoczył okoliczności faktyczne, mające przemawiać za zasadnością roszczenia, powołał dowody na poparcie swych twierdzeń, zatem zasadnie uznał Sąd Okręgowy, że w obecnym stanie sprawy udział w niej pełnomocnika nie jest niezbędny.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny orzekł jak punkcie 2 sentencji na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.